

שבת שירה

שבת שקורים בה בתורה פרשת בשלח, נקראת "שבת שירה" על שם שירת הים שאמרו ישראל אחר קריעת ים סוף, והיא כתובה בפרשה זו. לא שירת הים בלבד יש בפרשה זו, אלא עוד הרבה עניינים: יציאת מצרים, קריעת ים סוף, חוק ומשפט, מן, באר, ומלחמת עמלק, אף על פי כן לא ייחדו ישראל שם לשבת זו, אלא על שם השירה בלבד, כי שירה זו לישראל בכל הדורות כאילו עכשיו אמרוה, ולמה כן? שכל דברי התורה - הקב"ה מדבר וישראל שומעים, ופרשה זו - ישראל דיברו והקב"ה וכל פמליותיו מאזינים למוצא פיהם. כי באותה שעה נתרוממו נפשות ישראל למדרגה עליונה שאין למעלה הימנה, ונעשו ליבותיהם מעיינות שופעים תורה, וקול דיבורם - כקול ש-ק-י.

הכרת טובה

יש נוהגים בשבת שירה, מפזרים בחוץ משיירי מאכלי שבת, שיאכלום עופות הבית וציפורי הדרור שבחוץ, ונותנים טעם למנהגם: כיון שקוראים בשבת זו פרשת בשלח שיש בה סיפור על המן שירד לישראל במדבר ושנאמר בו (שמות ט, ז): "אכלוהו היום כי שבת היום לה' היום לא תמצאהו בשדה" וגו' "ויהי ביום השביעי יצאו מן העם ללקוט, ולא מצאו". אמרו רבותינו זכרונם לברכה, שאותם האנשים שיצאו מן העם ללקוט ביום השביעי רשעים היו, וידעו שהמן בכליהם על מנת לאסוף אותו בבוקר ולהביאו למחנה לעיני כל העם, כדי שיאמרו משה בדאי הוא שבודה מצוות מלבו. ויהי בבוקר יצאו ללקוט - ולא מצאו. והיכן היה המן הזה שהניחוהו אמש? אלא שהקדימום הציפורים שבאו בעוד לילה וישאוהו למרחוק כדי שיאמנו דברי משה, וגם השבת תהיה מקודשת אצל כל העם. משום כך ראויות הצפורים ליטול שכרן. ואימתי נוטלות שכרן? ביום שמזכירים את צדקתן, בפרשת בשלח. ובמשנה ברורה סי' שכ"ד. ל"א: שמה שנוהגין ליתן חיטין לפני עופות בשבת שירה אינו נכון שהרי אין מזונותן עליך. הכף החיים כתב: ואפשר דכיון דנהגו כן, לשם מצוה, דמרגלה בפומייהו, שהעופות אמרו שירה בים, לכן אין להקפיד בכך. (תו"ש)